

Dům
sociální péče
Kralovice

2/18

OBČASNÍK NÁŠ DOMOV

DŮM SOCIÁLNÍ PÉČE
KRALOVICE

Úvodní slovo:

Milí čtenáři,

Na řadě je druhé číslo našeho občasníku „Náš domov“ v tomto roce. Opět vám můžeme nabídnout něco k pobavení a zábavě, koutek pro zdraví vás seznámí s další zajímavostí, jak se starat o svou vitalitu. Nahlédneme do dalších přírodních krás našeho regionu a nebude chybět zajímavá osobnost našeho českého filmu. Rádi si s vámi také připomeneme 100 leté výročí vzniku naší republiky a to osobností T. G. Masaryka. V době adventu připravujeme Vánoční speciál, který vás provede tradicemi vánočních svátků. Nezapomeneme také na plánované akce, které budou pestré a určitě zajímavé.

Příjemné chvílky s naším občasníkem vám přeje

tým sociálního úseku

„Budoucnost patří střizlivým, totiž těm, kdož se rozhodli pro vyšší, mravnější světový názor a způsob života.“

Tomáš Garrigue Masaryk

Zajímavá historie aneb svět před 100 lety

Krásná legenda o stvoření ženy

původně vyšlo: Česká hospodyně 1902, autor neuveden.

Staré báje a legendy obsahují řadu zajímavých věcí. Článek z roku 1902 vám popíše, jak byla podle jedné indické legendy stvořena žena. Myslíte, že by to mohla být pravda?

PŮVOD ŽENY.

Indická pověst o stvoření světa vypravuje, že Vulkán, tvůrce Všehomíra, chtěje stvořiti ženu, shledal, že spotřeboval všechn material tvůrčí již při stvoření muže.

Z nesnází pomohl si tím, že vzal z mnoha tvorů z každého něco:

Z hada jeho kroucení, schopnost zachytiti se — z rostlin popínavých, třesení — z trávy, přímou postavu — z třtiny rákosové, něžnost — z květů květin, lehkost z listu, pohled z gazely, (oko gazely se za nejkrásnější považuje) jasnost slunečních paprsků, slzy mraků, nestálost větru, měkkost peří, sladkost medu, ukrutnost tygra, zžírající horkost ohně, tuhnutí ledu, žvatlání straky

— vše smísil dohromady a vytvořil — ženu.

Jest to pravda, milé čtenářky?

JAK BYCHOM SE PODLE MASARYKA MĚLI ZMĚNIT MY SAMI A NÁŠ VZTAH KE STÁTU I CÍRKVI?

Přesně před 81 lety, 14. září 1937, zemřel v Lánech náš první prezident Tomáš Garrigue Masaryk. Přesto jsou ale některé jeho myšlenky a hodnocení stavu našeho národa platné i dnes.

Smysl pro stát

U nás však musí to být zdůrazněno ze zvláštního důvodu. Rakousko-uherský carismus nedovoloval nám Čechům a Slovákům rozhodující účasti ve vládě a v zahraniční politice; odsud lze si vyložit fakt, že jeví se u nás jistá bázeň před zodpovědností a že se zapomíná na to, jak naše postupování působí za hranicemi.

Vídeň nenaučila naše lidi rozhodovat a neměla je k tomu, aby se stále obzírali po světě. Avšak teď máme svůj vlastní stát a ten vyžaduje smysl pro odpovědnost a světový rozhled; jest nám třeba státního smyslu, smyslu pro stát.

Mnozí němečtí historikové a poetikové vytýkají Slovanům a také nám Čechům a Slovákům, že toho státního smyslu nemáme, že ho mají jen Němci; stačí připustit, že **vídeňský a budapešťský absolutismus donutily nás ke stálému odporu ke státu a tím uvykli jsme negaci státu.** Tuto negaci musíme teď nahradit pozitivním smyslem pro stát.

Jestliže si přeji zesílení státního smyslu, nemluvím pro stát všemohoucí a absolutistický. Náš nový stát nevyžaduje pouze tento všeobecný smysl státní,

nýbrž my potřebujeme pro úspěšnou administraci nové úřednictvo; chcete-li, novou byrokracii. Novou — to jest pracovitou, svědomitou, čestnou a poctivou a při tom myslící a myslivou.

Nové poměry, tvoření nového státu vyžaduje nejen od nejvyšších autorit vládních a od parlamentu, nýbrž od každého úředníka tvoření nové praxe, nestačí jen zákony a nařízení. **Každý úředník je teď do jisté míry zákonodárcem.** Odrakouštění administrace nesmí zůstat jen heslem!

Zkrátka — v politice vnitřní i zahraniční, musíme se teď postavit výše, hodně výše, musíme mít odhodlanost a odvahu, být většími, být světovými.

Povznesení mravnosti.

Úspěšné vybudování našeho státu vyžaduje účinný boj všech proti demoralizaci, která válkou a zhroucením Rakousko-Uherska byla způsobena. Na tu demoralizaci se žaluje ve všech státech. Ale zdá se mi, že u nás se poněkud jednostranně ukazuje jen na velké přestupky, kdežto se zapomíná na přestupky v malém.

Pozoruji, že často žalují na zločince lidé, kteří sami nešetří pořádku a práva v malém. Volá se po silné ruce, po diktatuře, po přísných zákonech — já bych chtěl zdůraznit, že každý jednotlivec a jednotlivé organizace musí pracovat k očištění.

Máme tisíce a tisíce spolků, máme různé organizace a jednoty učitelské, úřednické a jiné, máme Sokol, máme obecní správy, máme svůj parlament, máme svůj tisk, ať každý ve svém působišti a okolí se zasadí o mravní ozdravení.

Neomlouvám naše poměry, pravím-li, že se mi naše nervosní netrpělivost zdá být do jisté míry neoprávněnou. Cizinci, kteří mne navštěvují, velmi často srovnávají naše poměry s poměry v okolních státech a pochvalují si náš celkový stav. Mně samému by nestačilo, že je u nás lépe než u některých sousedů. Přece musím uznat, že se poměry povlovně lepší; na každý způsob nestačí očekávat mravní pomoc a spásu jen od státu, in concreto od byrokracie.

Na jedné straně na tu byrokracii stále se žaluje, ale na druhé straně ji odevzdáváme svá pole a luka, své dílny a továrny, a konečně jí chceme přenechat i svou duši, vychování našeho charakteru. Budiž zdůrazněno se vši rozhodností, že náš nový stát, že republika a demokracie potřebují vedle svého administračního aparátu a armády také pevný mravní základ; bez mravních, bez charakterních jedinců, bez zdravých rodin, bez věrného přátelství, bez loajálnosti k různým společenským organizacím, jejíž jsme členy, bez solidnosti ve vši naší činnosti nemůže býti silné republiky.

Demokracie bez uznání mravní autority, autority zásad a povolanych osob je nemožná. Dosáhli jsme samostatné republiky, protože jsme horoucně věřili ve své národní ideály, že jsme ve svém nitru uznávali a cítili něco svatého a že jsme měli důvěru v lidi a lid; a stejně udržíme si svoji republiku a demokracii, když budeme věřit ve své ideály, když uznáme to svaté a když budeme důvěřovat jeden v druhého. Dobří političtí spisovatelé, jmenuji ze starších Tocquevillea, ze živoucích Bryce, upozornili na Ameriku a její republiku, že je umožněna velkou úctou k náboženství a mravnosti.

Naše republika demokratická, která se vzdala starých politických autorit, která se vzdala monarchismu, militarismu, bude pevně spočívat jen na všeobecné mravnosti; podle vzoru demokratických republik, zejména Ameriky, usilujeme také o rozluhu státu a církve a uvolňujeme se takto od církevní autority, jak ji Rakousko vybudovalo. Avšak to neznamená uvolnění mravnosti, nýbrž musí naopak znamenati zesílení všeobecné mravnosti.

Protože Habsburkové zneužívali církve ke své politice, proto u nás církev se dostala do nevážnosti a lidé neradi slyší mravní napomenutí; nám však nesmí stačit negace církvi, a nesmíme se stydět, pozitivně usilovat o zvýšení veřejné a všeobecné mravnosti, o tu vnitřní sílu, kterou Havlíček tak neohroženě požadoval. A nerozpakuji se opakovat, že v rozluce státu a církve vidím také prostředek pro zesílení autority náboženské.

původ historického článku:

Poselství presidentovo 1920, autor Tomáš Garrigue Masaryk.

SLOUPEK ZDRAVÍ

VÝŽIVA A POHYB SENIORŮ: MOZEK MUSÍ VE STÁŘÍ

„DÝCHAT” I DOBŘE „JÍST”

Přestože se do této chvíle žádný zázračný elixír mládí nepodařilo objevit, lidé se dožívají stále vyššího věku a léta „navíc” si užívají. Čilí sedmdesátníci cestují po světě, sportují, věnují se koníčkům a na vysedávání na zápraží nebo na lavičce v parku nemají čas.

Na druhou stranu je ale pro seniory stále větší hrozbou to, že na „stará kolena” budou závislí na svých nejbližších. Počet lidí s demencí se ve světě, podle zprávy WHO z roku 2015, pohybuje kolem 47,47 milionu a předpokládá se, že jejich počet dále poroste. V České republice se odhaduje, že v roce 2020 bude dementních pravděpodobně 183 000 lidí. Skutečná čísla mohou být ale vyšší, protože část lidí není nikdy vyšetřena a diagnostikována.

Nejlepší prevencí demence je aktivní život

Mnohé rizikové faktory demence, ať už je její příčinou Alzheimerova choroba, nemoc nebo vzniknou na základě cévního onemocnění, např. cévní mozkové příhody, ovlivnit nelze. Nejvýznamnější roli hraje věk – v pětadesáti letech postihuje demence zhruba jednoho člověka ze třinácti, v devadesáti už je

postižen každý druhý. Výzkumy naznačují, že určitý podíl na vývoji demence může mít i genetika. Pak tu jsou vnější vlivy, které ale můžeme omezit, ať už je to kouření, nadměrné užívání alkoholu nebo obezita. Předcházet demenci lze podle současného pohledu hlavně aktivním životním stylem, při němž rovnoměrně zaměstnáme psychiku i fyzické tělo.

Na první místo ale kladou odborníci pohyb, ten podle nich prospívá starším lidem rozhodně více než třeba luštění křížovek a sudoku, nebo studium na univerzitách třetího věku. Ideální je každý den alespoň 30 minut sportovní aktivity nebo jakéhokoli jiného pohybu, stačí i obyčejná chůze. Vhodné sporty pro seniory jsou zejména plavání, které šetří často degenerativní artrózou postižené klouby, nebo nordic walking. Milovníci cyklistiky mohou s postupem času „přesedlat“ na stabilnější koloběžku a příjemnou pohybovou aktivitou pro starší a pokročilé je také tanec. Důležité pro mozek je, aby se v těle rozproudila krev. Pro své fungování totiž potřebuje hlavně kyslík – mozek spotřebovává 15 až 20 procent okysličené krve z krevního oběhu.

Dostatek energie pro správné fungování mozku

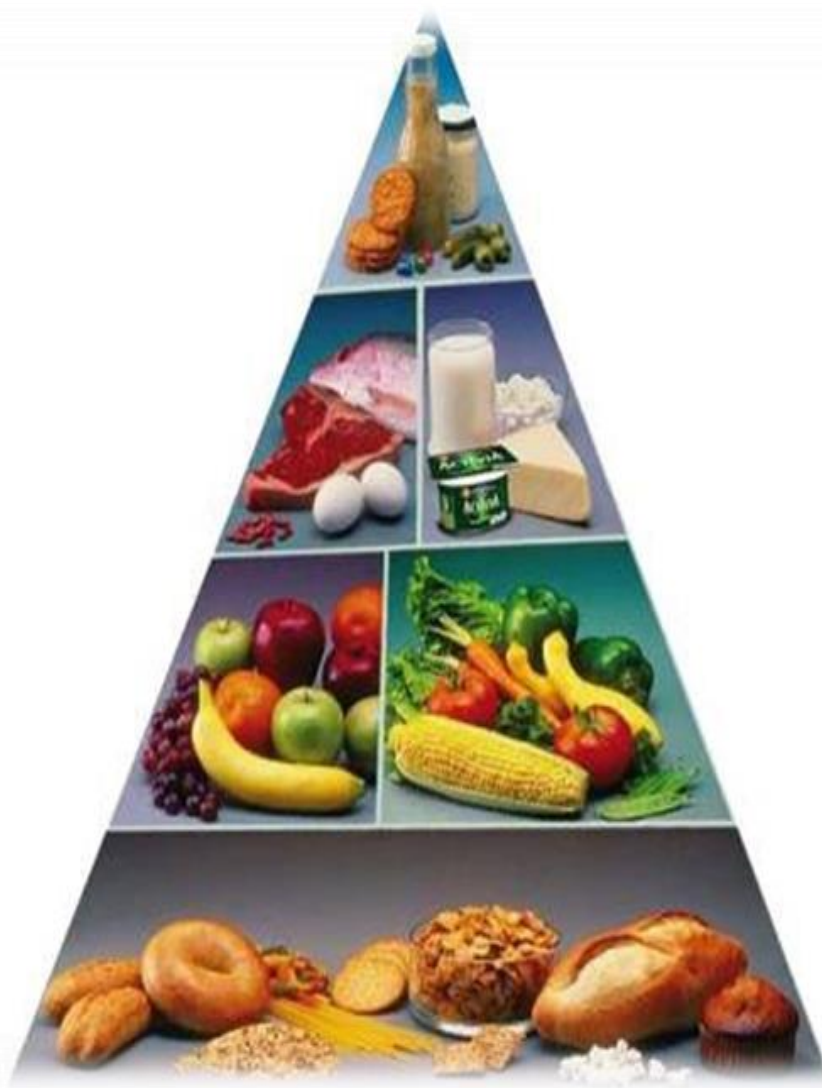
Mozek ale musí nejen „dýchat“, ale i „jíst“. V souvislosti s činností a výživou mozku se nejčastěji mluví o důležitosti příjmu tekutin a glukózy jako nejvýznamnějšího zdroje energie. „Ve výživě je ale potřeba zaměřit se na řadu dalších nutrientů, které mohou mít na náš mozek významný vliv. Jsou to např. n-3 (omega 3) mastné kyseliny, vitaminy a další ochranné látky, jako jsou antioxidanty,” říká nutriční terapeutka Mgr. Tamara Starnovská z Fóra zdravé výživy.

Nároky na výživu jsou ještě vyšší, pokud mozek onemocní. Jeho energetická potřeba se až zdvojnásobuje. Doporučená energetická hodnota stravy se navyšuje až na 50 kcal (210 kJ)/ 1 kg tělesné hmotnosti a den. Například při hmotnosti 70 kg je to 3 500 kcal (14 700 kJ). Zvýšená je i potřeba specifických složek výživy, nejen n-3 mastných kyselin a antioxidantů, ale také bílkovin. V rámci dietních úprav stravy je důležité přihlížet rovněž k faktu, že degenerativní onemocnění mozku se týká zejména osob v seniorském věku. Je tedy třeba brát ohled na specifika stárnoucího organismu, která s sebou přináší celou řadu dalších výživových nároků.

„Špatná výživa může přivodit nežádoucí hubnutí až podvýživu,” varuje Tamara Starnovská. „Strava by ale neměla být příliš objemná, aby ji starší člověk dokázal sníst, proto se často zvyšuje podíl tuků v jídelníčku.” Ty totiž mohou navýšit energetickou hodnotu stravy bez nutnosti významného zvětšení jejího objemu. Vybírat je nutné tuky, které mají na zdraví mozku pozitivní vliv. Převažovat by měly ty bohaté na tzv. polynenasycené mastné kyseliny (PUFA) s důrazem na n-3 (omega 3) mastné kyseliny. Ty mají nejen příznivý vliv na

zdraví mozku, ale pomáhají také snižovat riziko srdečně-cévních chorob, které právě vedou k degenerativním onemocněním mozku.

Důležité je (a to v každém věku) dbát také na množství vypitých tekutin – ideální k dostatečnému zavodnění organismu i v horkých dnech jsou voda nebo neslazené ovocné či bylinné čaje. „Tělo má svoje vnitřní regulační mechanismy, dva až dva a půl litru vody denně k jeho správnému fungování stačí. Dostatečné zavodňování organismu dokonce slouží jako prevence zbytečného zadržování tuků a vody. Pokud trpíte zadržováním vody v těle, rozhodně neplatí, že byste měli pít o to méně. Namísto toho je žádoucí pozměnit celý stravovací režim a zařadit do něj potraviny, které pomáhají s odvodněním – například rajčata, rukolu nebo třeba meloun,“ radí profesor Vladimír Teplan, nefrolog, nutricionista a odborný garant výživového programu Cambridge Weight Plan.

TAJNOSTI SLAVNÝCH

Narodil se skoro na den jako Československo. Elegantní fešák chtěl být 'normální', ale dopadlo to jinak.

Autor: ČT (Snímek z dokumentu Božský skeptik, který Česká televize natočila v rámci série Příběhy slavných ke stému výročí narození excelentního herce)

Popisek: Václav Voska, velký krasavec, bohužel ale ne tak zvaně 'lidový typ'

I když patřil **Václav Voska** k nejvýraznějším hercům minulého století, příliš se o něm nepíše, ani nemluví. Nebyl totiž typem lidového umělce, nevzbuzoval pozornost žádnými skandály a především se jeho kariéra uzavřela příliš brzy. Přesto se dodnes těší respektu a díky několika výrazným rolím se stále objevuje na obrazovce. Česká televize nyní ke stému výročí jeho narození uvedla několik seriálů, filmů a inscenací, v nichž je skutečně nepřehlédnutelný.

Václav Voska se narodil 21. října 1918 v Praze ještě jako občanek Rakousko - Uherské monarchie. Přesně o týden později však už patřil k nejmladším dětem nového československého státu. Autorka životopisné knihy Václav Voska - Intelkt a srdce Marie Boková prozradila, že měl Vašík od dětství dvě vášně. Kouření a loutkové

divadlo. A obě mu zůstaly, jen loutkové divadlo doplnil na gymnáziu studentským. Díky řediteli pražského gymnázia ve Slovenské ulici Aloisi Kulhánkovi mohl hrát v řadě inscenací, které překročily rámec školy, a pochvalně se o nich zmiňovala divadelní kritika. Souběžně s hereckým talentem měl Václav i talent hudební, za svoji hru na klavír se dočkal dokonce pochvaly v novinách.

Rozhodla náhoda

Přesto se po maturitě rozhodl pro studium práv, a zdůvodňoval to tím, že chtěl být normálním člověkem, ale zvládl jen několik semestrů. Kvůli okupaci Československa byly vysoké školy zavřeny, a tak se dosud pouze amatérský herec stal elémem Vinohradského divadla. Brzy šel z role do role, byť prozatím šlo pouze o vedlejší. Mohl však spolupracovat s největšími hvězdami té doby, Annou Letenskou, Adinou Mandlovou, Jiřinou Štěpničkovou nebo Zitou Kabátovou. Jeho velkým vzorem a přítelem se stal Jiří Plachý a také Svatopluk Beneš. V divadle se rovněž seznámil se svojí pozdější ženou Evou Kavánkovou (uměleckým jménem Kavanovou), těšící se pověsti urostlé a sličné krásky. Mimochodem, kromě řady jiných se jí dvořil i Jaroslav Ježek, ona si však nakonec vybrala Václava.

Těžká léta v Národním

Postupem času se začal Voska objevovat i ve filmu a byl pravidelným spolupracovníkem rozhlasu. Vinohradské studio ho využívalo nejen při vysílání divadelních her, ale také jako recitátora a moderátora nejrůznějších pořadů. A po válce rovnou zamířil do Národního divadla a stal se kolegou legendárních bardů, ať už šlo o Jana Pivce, Jaroslava Vojtu, Karla Högera, Zdeňka Štěpánka či Jaroslava Peška. Vážil si možnosti, že se mohl učit od skutečných mistrů. Ale štěstí na velké role zde příliš neměl, opět odehrál spíše řadu rolíček. A to navzdory skutečnosti, že se těšil pověsti jednoho z nejnadanějších mladých českých herců své doby. Navíc čelil po únorovém převratu obvinění z pravicové a prozápadní orientace a dokonce ho nařkli, že má záporný poměr k lidově demokratické republice. Aby se vyhnul vyhazovu jako někteří ostatní kolegové, požádal vedení Národního divadla o uvolnění v sezóně 1950-51 a dohrál zde pouze představení, v nichž účinkoval.

Šťastné rozhodnutí

Raději než perzekuci v Národním riskoval nejistou budoucnost v nově založených Městských divadlech pražských, jimž šéfoval režisér Ota Ornest. A hned napoprvé získal parádní hlavní roli ve slavné komedii Oscara Wildea Jak je důležité mítí Filipa. Tato scéna se v nelehké době (kdy například z renomovaného Vinohradského divadla vzniklo Ústřední divadlo československé armády a z legendárního Burianova Děčka Armádní umělecké divadlo - a tomu odpovídal i jejich repertoár) stala útočištěm mnoha vynikajících osobností, například Svatopluka Beneše, Rudolfa Hrušínského, Lubomíra Lipského, Radovana Lukavského, Eduarda Cupáka, Dany Medřické, Blanky Bohdanové nebo Ireny Kačírkové. Jako Jack Worthing ve Filipovi doslova exceloval dva roky. A na více než třicet let se stal jednou z nejzářivějších hvězd tohoto souboru.

Pan Vajíčko

Jeho životní roli se však stal Emil Magis ve hře Féliciena Marceaua Vajíčko. Fenomenálně interpretoval postavu bezcharakterního, přizpůsobivého maloměšťáka, jenž se snaží dostat do systému „vajíčka“ coby symbolu dobrého bydla za každou cenu, i za cenu lži a zločinu. Strhující představení viděly stovky

lidí, někteří několikrát, a dokonce zlidověl jeho název jako výraz pro toho, kdo je ve vajíčku, tedy za vodou. Záznam inscenace odvysílala i Česká televize a čas od času jej zopakuje. Samotný Voska se přiznal, že když má hrát večer Emila Magise, od rána se na to těší.

OSOBNOSTI NAŠEHO REGIONU

MAREK, JAN JINDŘICH

Svá díla publikoval pod pseudonymem Jan z Hvězdy

*** 4. listopad 1803, Liblín, Čechy**

+ 3. listopad 1853, Kralovice,

Český obrozenecký kněz a spisovatel.

Narodil se do rodiny učitele Františka Marka. Vystudoval gymnázium v Plzni, dvouletý kurz

filozofie a v roce 1826 dokončil studia teologie. Z období studií pochází Markův pseudonym, neboť byl často učitelem Minikatim kárán za nepozornost: „Jene, jste zase ve hvězdách.“ Stal se knězem proti své vůli na přání přísného otce. Většinu svých děl vytvořil během svého čtrnáctiletého působení na konojedské fáře (1832 – 47). Pamětníci prý o něm vyprávěli jako o muži společenském. Rád docházel do Liblína, kde se stýkal s proslulými vlastenci Vilímem hrabětem z Wurmbrandu a vrchním libínského panství básníkem Václavem Jaromírem Pickem. Rád také konával z Kozojed výlety na Libštejn, Krašov a Kačerov. Svě básně a povídky, uveřejňoval v časopisech Květy české, Vlastimil, Časopis Českého musea, Bibliotheka zábavného čtení, Jindy a nyní aj. V letech 1843 – 47 vyšly v 10 svazcích jeho sebrané spisy. I. svazek obsahoval balady, romance, pověsti a legendy, II. svazek drobné písně a básně, svazek III. – V. Jarohněv z Hrádku (delší povídky z dob Jiřího z Poděbrad), svazek VI. a VII. Mastičkář (povídka z doby Jindřicha Korutanského), svazek VIII. Známosti z průjezdu a Harfenice, svazek IX. Nocleh na Kaceřově, Čechové v Prusích, Hrob milenců a Volšanský zámek, svazek X. Jiří z Doupova, Radomíra a Čechové před Mediolánem. Látku si vybíral hlavně z české minulosti, přítomnost ho nevábila. V roce 1847 byl přeložen do Kralovic. Tam v 50 letech zemřel na vodnatelnost. „Živ byl Bohu, svým a vlasti zdejší farář z Hvězdy Jan, spisy jeho, květy krásné, zdobí vlastenecký lán“, hlásá nápis nad jeho hrobem.

První literární pokusy spadají do období střední školy v Plzni, za jeho univerzitních studií Markovi vyšly první dvě knihy. Při psaní povídek respektoval historická fakta, ale snažil se, aby byly poučením pro současnost. Povídky prodchnuté romantikou se téměř blíží pohádkám a jsou tak srozumitelné i pro děti. Vzorem Marka byl skotský autor Walter Scott. Obliby ve své době dosáhly básně Návrat z Palestiny, Muromská korouhev, Slepého krále smrt nebo Horymířův skok, z povídek Radomíra nebo Čechové před Mediolánem.

Některé Markovy básně byly zhudebněny, např. báseň České písně zhudebnil Bedřich Smetana hned třikrát – poprvé v roce 1860 jako mužský sbor, podruhé v roce 1868 jako kantátu pro smíšený sbor a klavír a naposledy v roce 1878 pro orchestrální doprovod – dále ji zhudebnil neznámý autor, Franc, J. L. Zvonař a E. Vašák. Zhudebněny byly také básně Jarní, Ranní, Večerní či Kozácký pochod.

*Básně J. J. Marka, 1823 – sbírka básní

*Konvalinky, 1824 – soubor drobných próz

*Jarohněv z Hrádku, 1834 – historická povídka z období vlády Jiřího z Poděbrad

*O důstojenství kněžském: kázání na den Početí blahoslavené Panny Marie, 1836, pod vl. jménem)

*Známosti z průjezdu, 1838

*Balady, romance, pověsti a legendy, 1843

*Templáři v Čechách, 1843

*Mastičkář, 1845 – historická povídka z doby Jindřicha Korutanského. (Dostupné online.)

*Harfenice

*Drobné povídky, 1845, 1847

*Čechové v Prusích

*Písně i jiné drobné básně

*Přivítán, kmet staropražský, 1855

Svá díla publikoval pod pseudonymem Jan z Hvězdy.

KAM NA VÝLET

Vyklany u Žihle - skalní městečko nevšedních tvarů

Nedaleko obce Žihle na Plzeňsku se nachází skalní městečko Viklany - skupina balvanů biolitické žuly, která byla vyhlášena již roku 1933 chráněným územím. O kousek dále najdete také dva balvanovité útvary Bába a

Dědek, které vznikly bochníkovitým zvětráváním tiské žuly.

Menší **skalní město ze žulových balvanů** v Žihelském lese (asi 3 km od obce Žihle) náleží do přírodního parku Horní Střela. Balvany jsou zde chráněny jako **ukázky různých forem balvanovitého rozpadu tiské žuly**. Lokalita je součástí přírodní památky, která se dělí na dvě části: v první z nich U Báby jsou k vidění velké **balvany nazývané Bába a Dědek**, které vznikly bochníkovitým zvětráváním a rozpadem hrubozrnné žuly. Jsou široké přes deset metrů a vysoké kolem pěti metrů. Před miliony let je sem **zavlekl ledovec**.

Druhá část **U Lomu** představuje samotné **skalní městečko**. Ústředním bodem tohoto místa je **viklan**, okolo se pak nachází shluk menších kamenů a viklanů.

K viklanům se dostanete **ze Žihle po žluté turistické značce**. Na rozcestí žluté a červené značky s názvem Uhlířská louka uvidíte další shluk kamenů. Asi po 1 km dorazíte k Obětišti, kam dojdete po červené značce směrem ke Sklárně.

OHLEDNUTÍ ZA UPLYNULÝM OBDOBÍM V NAŠEM DOMOVĚ

Návštěva z KÚPK

Kralovický podzim

Něco pro zasmání

Píše blond matka blond dceři

Ahoj milá dcero,

Jestli máš tento dopis, znamená to, že ti přišel, jestli ne, tak zavolej a já ti ho pošlu znova. Píšu pomalu, protože vím, že neumíš číst rychle. Počasí je tady krásný. Minulej týden pršelo jen 2x začátkem týdne 4dny a pak koncem týdne 3 dny. Ten kabát, co jsi chtěla, ti posílám. Strejda Nasako ale říkal, že ty velký koflíky budou do balíku moc těžký, tak jsem je odstříhal. Našij si je zpátky máš je v pravé kapse toho kabátu. Tatínek si našel novou práci. Teď je pod ním 500 lidí. Seká trávu na hřbitově. Tvoje sestra se vdala. Čeká dítě, ještě neví co to bude, tak ti nemůžu říct, jestli budeš teta nebo strejda, ale kdyby to byla holčička, tak ji prý pokřtí po mě. Je to trošku divný, aby se dítě jmenovalo máma. Nedávno si tvůj bratr zabouch klíčky v autě a musel jít 10 km pro náhradní, aby mohl otevřít a pustit nás z auta. Kdybys potkala tetu, tak ji pozdravuj, když ji nepotkáš, tak jí nic neříkej.

PS: Chtěla jsem ti poslat nějaké peníze, ale už jsem měla zalepenou obálku.

Právnícká poradna: Manželské zákony

§ 1 Tento zákon vstupuje v platnost vyřčením slova ANO.

§ 2 Manžel je od chvíle uzavření manželství nejšťastnější muž na světě.

§ 3 Muž má svůj názor, žena má PRAVDU.

§ 4 Pokud žena nemá pravdu, platí § 3.

§ 5 Manželé se skládají ze dvou poloviček, přičemž manželka je ta lepší.

§ 6 Muž peníze vydělává, žena je utrácí.

§ 7 Muž musí do puntíku odevzdat všechny peníze doma a radovat se z drobného kapesného.

§ 8 Žena je pod čepcem, muž je pod pantoflem.

§ 9 Pokud by muž začal vzdorovat, je mu důrazně ukázán pantofel.

§ 10 Manželovi je dovoleno zůstat každý večer doma.

POMŮCKA: BÁNOV, ROB DINOÚ, REA, OLUPEK	EGYPTSKÁ OBJEM. MÍRA	POBÍDKA	1. DÍL TAJENKY	SOUČÁST K UPEVNĚNÍ LANA	REVMATIS- MUS	ZKR. KREVNIHO TLAKU	„Co jsi dostal od ženy k naroze- ninám?“ vyzvídá kamarád na kamarádovi. „Vodotěsné hodinky.“ „A proč vodotěsné?“ „Abych si je nemusel ...“			
OBOR										
MAZDRA S LOJEM							PUŠKA	ŘÍMSKY 2	A SICE	ODHAD VÝSLEDKU
ČÁST ÚSTÍ NAD LABEM						ITAL. AUTO- MOBILKA SMRTI JEDEM				
 ŘÍDÍCÍ PÁKA V LETADLE		ŽVATLATI BASKICKÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ								
KVOKATI								PRIMÁT INIC. EINSTEINA		
DRUH SÝRA					ZKR. NUKL. KYSELINY ŠPANĚLSKÉ MUŽSKÉ JM.				2. DÍL TAJENKY	ZVĚRO- LÉKAŘSKÝ CHIRURG. NÁSTROJ
DOMÁCKY JIRINA				VYNÁLEZ MATKA ROMULA A REMA						
KRMIVO								SLOVEN. POLNÍ MÍRA SLEPIČÍ SLABIKA		
LISTY							OTÁZKA 1. PÁDU KDYSI (BÁSN.)			
 OZN. ČESKÝCH LETADEL		ZVUK PŘI PÁDU VĚZEŇSKÝ DOZORCE				HLAS SLEPICE ČÁSTI ZVONICE				
OBCHOD PRO KUTILY				DEKORACE PRŮRVA						
NĚKAM (BÁSN.)					OSOBNÍ ZÁJMENO ČASOVÉ ÚDOBÍ			SLOVEN. IR TVOJE		
 MOUDROST INIC. ZPĚVÁKA MUKA									OSOBNÍ ZÁJMENO	SPZ ROKYCAN
OCHRÁNCE							PRIMITIVNÍ PLAVIDLO			
RASTRY							SLOVEN. SOUHLAS			